Секція 1
Економіко-правові засади розвитку підприємництва в сучасних умовах

ШЛЯХИ ТА РЕЗЕРВИ ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКОВСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Головко О.Г., к.е.н., доцент, Данильченко І.А., Кирко А.Ю.
Харківський навчально-науковий інститут
ДВНЗ «Університет банківської справи»

На даному етапі розвитку ринкової економіки підприємства визначили головною метою своєї діяльності − отримання прибутку. Персонал та самі власники мають зробити все, аби забезпечити формування прибутку у обсязі, потрібному для подальшого розвитку і функціонування підприємства та задоволення усіх інтересів [1].

Базою дослідження обрано товариство з обмеженою відповідальністю «СПЕЦТЕХНІКА+», основними видами діяльності якого є продаж спецтехніки та інших моторних транспортних засобів; консультації з потрібних питань у сфері спецтехніки; доставку товарів до пункту призначення; технічне обслуговування. Результати проведеного аналізу фінансового стану підприємства наведені в табл. 1.

Таблиця 1 − **Аналіз фінансового стану ТОВ «СПЕЦТЕХНІКА+» за 2016-2018 рр.**

Показники	2016	2017	2018	Тенденції очікуваних змін
1. Неплатежі, тис. грн.	303	323	520	Через значний рівень інфляції матиме тенденцію зростання на 3- 7 % за рік
2. Коефіцієнт незалежності	0,955	0,945	0,933	ТОВ «СПЕЦТЕХНІКА+» залишається незалежним
3. Коефіцієнт фінансової стійкості	0,968	0,966	0,947	ТОВ «СПЕЦТЕХНІКА+» залишається фінансово-стійким
4. Коефіцієнт ділової активності	0,936	0,873	0,659	Ділова активність значно зменшилась через складну політичну та соціальну ситуацію в країні
5. Коефіцієнт ефективності використання фінансових ресурсів	0,031	0,032	0,035	Цей показник збільшився на 0,001-0,004
6. Коефіцієнт ефективності використання власних коштів	0,032	0,034	0,037	Ефективність використання власних коштів залежить лише від якості управління підприємством та є внутрішнім фактором зростання фінансового рівня підприємства
7. Загальний коефіцієнт покриття по балансу	27,88	26,02	16,575	Зменшиться, оскільки у цей період з'являється довгострокова дебіторська заборгованість підприємства
8. Коефіцієнт участі власних і довгострокових позикових коштів в запасах і витратах	0,964	0,962	0,94	Загалом коефіцієнт зменшився на 0,024

Отже, з аналізу фінансового стану ТОВ «СПЕЦТЕХНІКА+» бачимо, що за 2016-2018 рр. коефіцієнт ділової активності, коефіцієнт незалежності та коефіцієнт фінансової стійкості мають значення, яке перевищує нормативне 0,5, що свідчить про повну самостійну незалежність та стійкість підприємства, динамічне функціонування та платоспроможність.

ТОВ «СПЕЦТЕХНІКА+» є беззбитковим, рентабельним, тобто власного капіталу вистачає на уникнення довгострокових зобов'язань та покриття поточних збитків підприємства.

Зараз велика кількість підприємств мають на меті у результаті своєї діяльності досягти прибутковості і намагаються збільшувати її показник [2]. Лише розуміння того в якому напрямку діяти, може привести до позитивної динаміки. Виникає необхідність застосовування ефективних підходів щодо управління прибутком суб'єкта господарювання заради підвищення показників рентабельності виробництва та інвестиційної привабливості підприємства, зміцнення його конкурентоспроможності (рис. 1).

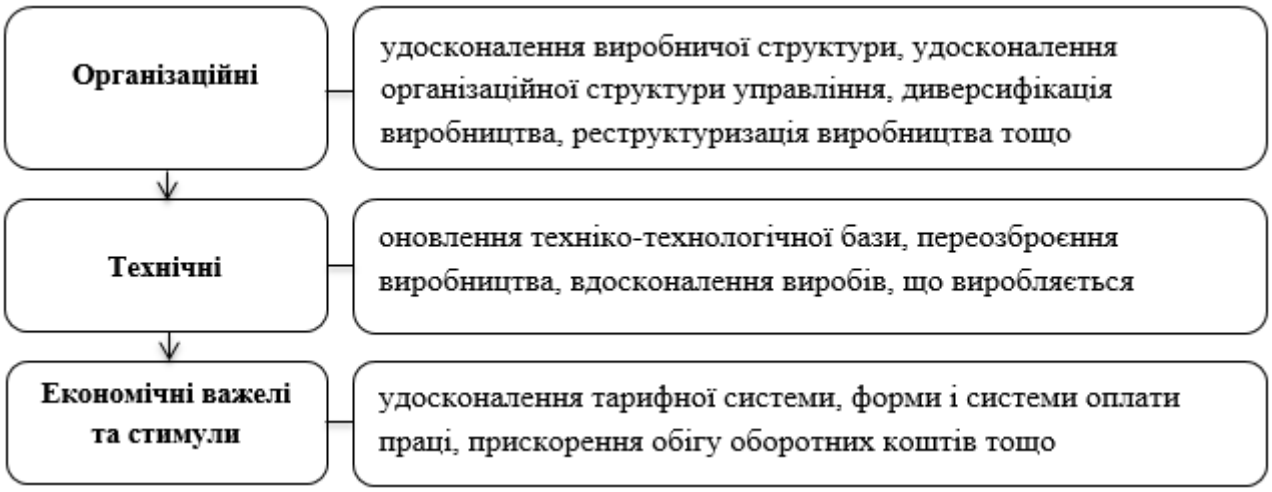

Рис. 1. **Необхідні заходи для покращення рівня прибутковості підприємства [3]**

Для підвищення рівня прибутковості ТОВ «СПЕЦТЕХНІКА+» необхідно: враховувати вплив внутрішніх і зовнішніх факторів, проводити ефективний маркетинг, проводити ефективну цінову політику, постійно вести облік доходів і витрат, стежити за продуктивністю праці на підприємстві, збирати інформацію про конкурентів, а також доречно економити на кожному етапі робочого процесу.

Література:

1. Гаватюк Л.С., Дармограй Н.В., Хімійчук Г.М. Прибутковість українських підприємств: реалії сьогодення. *Молодий вчений.* 2016. № 1 (28). С. 40-43.

2. Кальченко О.М., Шишкіна О.В., Анікейчик О.В. Функціональне призначення системи управління прибутком підприємства. Економіка

підприємства: сучасні проблеми теорії та практики : Матеріали п'ятої міжнар. наук.-практ. конф., 15-16 вересня 2016 р. Одеса, Атлант, 2016. С. 276-277.

3. Мелень О.В., Холондач Ю.Ю. Актуальні питання прибутковості підприємства та шляхи її збільшення. *Вісник Нац. техн. ун-ту «ХПІ»: зб. наук. пр. Темат. вип.: Технічний прогрес і ефективність виробництва.* Х.: НТУ «ХПІ». 2015. № 25 (1134). С. 123-126.

СУТНІСТЬ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ

Дмитрієва О.І., к.е.н, доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Основою національного господарства країни є транспортна система, ефективність функціонування якої визначається рівнем розвитку транспортної інфраструктури. Транспортна система відіграє важливу роль у функціонуванні та розвитку економіки регіону та країни в цілому, забезпечуючи зв'язок виробництва й споживання, підтримує мобільність населення та задовольняє потреби в перевезеннях.

Сучасна транспортна система України та регіонів переживає період кризи, стан інфраструктури і рівень організації перевезень не відповідають потребам суспільства та стандартам якості надання транспортних послуг. Все це знижує ефективність функціонування транспортної системи регіонів та зумовлює необхідність подальшого розвитку.

Проблемам розвитку транспортної інфраструктури України присвячені праці таких вітчизняних дослідників як О. Амосов, Н. Безбах, В. Бондар, Н. Бондар, Н. Бортник, В. Брагінський, О. Васильєв, А. Возненко, Л. Волинець, В. Гамалій, Р. Григоренко, Ю. Грисюк, Р. Гудима, В. Гурнак, О. Дейнека, А. Дем'янченко, Х. Дорофєєва, С. Дульфан, С. Єсімов, В. Жаворонков, Г. Жовтяк та інших.

В цілому транспорт − це специфічна комунікаційна інфраструктурна галузь матеріального виробництва й сфери обслуговування, яка забезпечує потреби населення й господарства з усіх видів перевезень [1, с. 7]. Це основа розвитку зовнішніх і виробничо-технологічних внутрішніх зв'язків країни. Транспорт необхідно розглядати як основну складову будь-якої регіональної транспортної системи.

Аналізуючи поняття «транспортна система» можна зробити висновок, що різні автори та різні джерела пропонують різну складову її елементів: транспорт; транспорт, інфраструктура та підприємства та фахівці, що її обслуговують.

В широкому зрозумінні, транспортна система – це сукупність транспортних засобів та відповідної інфраструктури, поєднаних системою управління, що функціонує на певній території на основі логістичного підходу, метою якої є задоволення потреб населення та суб'єктів економічної діяльності у перевезеннях пасажирів та вантажів [1, с. 12].